Si Antonia at ang Edukasyon

Sinulat ni: Jocelyn Sagun-De Vera, PhD.

Mahirap na daan ang tinahak ni Antonia bago siya naging guro.

Sa isang liblib na lugar ng kanilang probinsya, siya ay lumaki sa isang maliit na nayon.

Ang kanyang mga magulang ay mga magsasaka, at nahirapan silang makayanan ang pag aaral nito.

Sa kabila nito, nanindigan si Antonia na makakuha ng magandang edukasyon at mapabuti ang buhay ng kanyang pamilya at ng kanyang sariliDahil walang paaralan ang nayon ni Antonia, kailangan niyang maglakbay ng ilang milya bawat araw patungo sa pinakamalapit na bayan para dumalo sa mga klase.

Kinailangan ni Antonia na tumawid sa isang ilog at maglakbay sa isang masukal na kagubatan, na ginagawang parehong mahaba at mapanganib ang paglalakbay.

Madalas siyang umakyat sa mga natumbang puno o tumawid sa mga ilog upang makarating sa paaralan.

Sa kabila ng kanyang mga paghihirap, mahusay ang ginawa ni Antonia sa kanyang asignatura..

Nakita ng kanyang mga guro ang potensyal sa kanya dahil isa siyang matalinong estudyante.

Ang mga guro ni Antonia ang nagtulak sa kanya na magkolehiyo at magsanay para maging guro.

Nag-apply si Antonia ng mga grant at scholarship dahil hindi nababayaran ng kanyang pamilya ang kanyang pag-aaral sa kolehiyo.

Nagsumikap si Antonia, nagtatrabaho sa bukid ng pamilya at nag-aaral tuwing Sabado at Linggo at hating-gabi.

Nagboluntaryo din siya sa isang silid aklatan ng kapitbahayan, kung saan tinulungan niya ang mga kabataan sa kanilang gawaing pang-akademiko.

Pagkatapos maglagay ng maraming pagsisikap, si Antonia ay tinanggap sa wakas sa isang programa sa pagsasanay ng guro sa isang prestihiyosong unibersidad.

Si Antonia ay nagpumilit na gumawa ng maraming pagsisikap, madalas na nagpupuyat upang tapusin ang kanyang takdang-aralin at maghanda para sa mga pagsusulit.

Bumalik si Antonia sa kanyang nayon upang magsimulang magturo pagkatapos ng kursong pagsasanay sa guro.

Kung paanong naapektuhan ng kanyang mga guro ang kanyang buhay, determinado siyang gumawa ng pagbabago sa buhay ng kanyang mga estudyante.

Si Antonia ay nagsikap at madalas na nagboluntaryo ng kanyang oras upang tulungan ang kanyang mga mag-aaral sa kanilang takdang-aralin at magplano ng mga ekstrakurikular na aktibidad.

Nagbunga ang pangako at kasipagan ni Antonia, at nagsimulang gumanap nang maayos ang kanyang mga estudyante sa kanilang asignatura.

Binigyan niya sila ng motibasyon na ituloy ang kanilang mga pangarap nang buong sigla at huwag sumuko.

Si Antonia ay naging minamahal na miyembro ng kanyang komunidad,

at maraming pamilya ang nagpapasalamat sa edukasyong natanggap ng kanilang mga anak salamat sa kanya.

Aral: Ang kwento ni Antonia ay patunay ng bisa ng tiyaga at kasipagan.

Hindi sumuko si Antonia sa kanyang layunin na maging isang guro sa kabila ng mga paghihirap niya

kanyang hinarap bilang isang bata na lumaki sa isang pamilyang may mababang kita sa isang kanayunan.

Nagbigay siya ng maraming pagsisikap, nag-aplay para sa mga gawad at scholarship, at nalampasan ang mga hamon.

Ang kanyang pagmamahal sa pag-aaral at pagnanais na tulungan ang iba ay nag-udyok sa kanyang mga estudyante na ituloy ang kanilang mga layunin.

Ang aral na matututuhan natin sa kwento ni Antonia ay ang anumang bagay ay makakamit sa pagsisikap, tiyaga, at pagnanais na matuto.